

3 Tomas Sjødin på
arbeidermøtet

12 Norvisjon med
150 deltakere

16 Ny pastor i
Vennesla

Nr 6. 3. september 2018 Årgang 136
Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke

VISJON Det var stort oppmøte og god stemning under Frik-møtene i Stavernhallen på Visjon. (Foto: Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek).

Rundt 200 deltok på Frik-Festivalen, som er ungdommenes egne camp på Visjon. Et av høydepunktene var konkurransen "Capture the Flag", som gikk ut på at fire lag skulle kapre hverandres flagg samtidig som de beskyttet sitt eget. Leken foregikk over et stort område i skogen, og deltakernes fikk kjørt seg mens de løp gjennom kratt, gjørme og skog for å beskytte laget sitt. Under hele festivalen fikk lagene ulike oppgaver og mye moro.

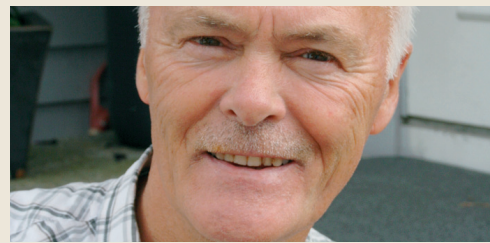
Les om Visjon side 6-11.

Dugnadsleir i Stavern

For syvende gang inviterer Stavern Folkehøyskole til Kortkurset «Kropp og Ånd, hånd i hånd» 15.-19. oktober i høst. - Kurset er gratis, vi arbeider for føda, sier Arnfinn Løyning.

- I Mariakapellet samles vi til korte tidebønner, morgen, middag og kveld. Bibeltime og temakveld

hver dag, i høst med Sverre Jølstad og *Sigmund Sandåker* (bildet). Dugnadsoppgaver tilpasset den enkeltes helse og ferdigheter. Her kan alle bidra. Meld deg på via skolens hjemmeside www.stavernfhs.no eller send Mail arnfinn@stavernfhs.no eller ring til Arnfinn Løyning 93426201

«Gjensyn» 28.-31. mai på Fredtun

Arnfinn Løyning, Kortkursansvarlig og skoleprest ved Stavern folkehøyskole, fikk i fjor høst en idé om et gjensynstreff for pensjonister som tidligere har vært ansatte i Frikirken. Cirka 200 ble invitert, og mer enn 60 personer møtte opp, derav fem tidligere synodeformenn.

Noen kom på kortbesøk og bidro med vakker sang og verdifull beretning om misjon. På programmet stod også tidebønner, bibeltimer og annen undervisning. Det var avsatt tid til fritid, turer og bading i det vakre sommerværet.

Opplevelsen vi fikk sammen kan summeres opp slik Sverre Jølstad gjorde: - Det har vært rike og gode dager med mange høydepunkter. Det å få sitte og høre, være sammen, er et helbredende fellesskap.

Ønsker vi en pensjonistforening i Frikirken? Konklusjonen er nei. Vi ønsker ingen kampforening, men et sted der vi kan møtes og ta oss av hverandre. En gruppe skal planlegge et nytt «gjensyn» om to år på samme sted.

I Guds rike er det ingen pensjonsalder. Her er behov for vår tjeneste så lenge Gud gir oss livet!

Borghild Hjelde

FEM SYNODEFORMENN Gjensyn også for fem tidligere synodeformenn. Fra venstre Arnfinn Løyning, Sverre Jølstad, Gunnar Engebretsen, Eigil Alheim og Leif Nilsen.

«Sensommerdager i Stavern- for godt voksne»

Deltakerantallet er fordoblet. Sensommerdagene på Fredtun er i ferd med å bli en storsamling. 13.-17. august var mer enn 130 godt voksne samlet til dager med forkynnelser, seminarer, god sang, buss- og båtturer i nærområdene og daglige økter på Kyststien for de sprekeste. Av bidragsytere denne gang var både Per Arne Dahl og Kjell Magne Bondevik. Deltakerne kom fra hele Sør-Norge og representerte store deler av kirkelandskapet. Anne Mari Schiager Topland, Oddvar Søvik, Liv Kaland Fjellstad, Terje Bjørkås, Anne Lise og Torstein Baltzersen bidro

også under sensommerdagene. Søsknene Hammersmark sang til stor glede for mange. Tema for årets sensommerdager var «Troens vandring». Talere og seminarholdere vinklet hovedtemaet på mange spennende og utfordrende måter.

Planleggingen av neste års sensommerdager er allerede i gang. Det er bare å sette av dagene 12.-16. august, da kommer blant andre Lars Mørlid og Peter Sandvall. Tid-

ligere direktør i Kirkerådet Jens-Petter Johnsen har også lovet å bli med.

Årets «Sensommerdager i Stavern» ble planlagt og gjennomført av en arbeidsgruppe bestående av Klara Øverland Smith, Tone Alheim Lunden, Elisabeth Klemetsby og Kjell Stubberud sammen med Arnfinn Løyning, som er kortkursansvarlig ved Stavern Folkehøyskole.

Tomas

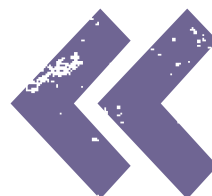
Troens fotavtrykk var hovedtema på Frikirkens arbeidermøte, og i år var vi så heldig å få Tomas Sjödin som taler. Han oppmuntret til å leve livene våre i bønn og til å skape miljøer der vi kan blomstre.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**
OG ANNE KRISTINE WIECEK

Den svenske forfatteren og pinsepastoren talte også over hovedtema. Troens fotavtrykk i meg og troens fotavtrykk i samfunnet rundt oss. Den første kvelden snakket Sjödin om «det bedende liv», om å være i bønn uten å be om noe. Med femti nasjoner i menigheten, femti måter å gjøre ting på, og femti meninger, kreves det mye av en leder.

- Når verden snurrer og alt er i uro, er det vi som ledere som skal være i ro. Vi er fasthet, utholdenhet og troskap, når verden er urolig rundt oss, sier han. - Lederskap handler ikke om å gå foran og at noen skal følge etter. Men det handler om å stå stille i en verden der det snurrer.

I menigheten i Göteborg er det 300-500 familier som blir mette hver dag som frukt av matutdelingen de driver. - Ikke hadde jeg visst at matutdelingen skulle bli en vei til deres personlig tro for flere av dem. Men det koster noe hver dag. Jeg skal være mjuk så jeg kan bevege meg og bøye meg i stormen. Så jeg kan reise meg når stormen har gått. Man er

Når verden

Hovedkontoret har flyttet | Jobber med ny tilsynsmannsordning

Frikirkens hovedkontor har flyttet fra Linstows gate til Oslo Vestre Frikirke ved Bislett.

Flyttelasset gikk mandag 25. juni. Fra nå vil Frikirkens hovedkontor holde til i 2. og 3. etasje i Oslo Vestre Frikirke ved Bislett. Ny post- og besøksadresse er Pilestredet 69, 0350 Oslo.

En arbeidsgruppe nedsatt av synodestyret jobber med retningslinjer for ny tilsynsmannsordning.

Arbeidsgruppen består av Gunnar Johnsen (pastor i Oslo Storbymenighet og tilsynsmann i Østre presbyterium), John Arne Gladsø (pastor i Steinkjer Frikirke og tilsynsmann i Nordre presbyterium) samt Marit Ecklo Brevik (daglig leder ved Frikirkens hoved-

kontor). - Utkast til retningslinjer blir sendt på høring til presbyteriestyrene etter tilsynsmannsmøtet 27.-29. august og høringsfristen blir 19. oktober, sier Ecklo Brevik. De nye retningslinjene vedtas på synodestyrets møte 3.-4. desember, og det legges opp til at nye tilsynsmenn ansettes fra 1. oktober 2019.

Sjödin på arbeidermøtet

sjanseløs som leder i stormen hvis man ikke har bygd et rom med Herren, sa Sjödin, og snakket om bønnelivet. Han oppmuntret pastorer og ledere til ikke å rakke ned på sitt eget bønneliv. En undersøkelse viser at svært få er fornøyd med eget bønneliv. I stedet for at det skal bli en dårlig samvittighet, ville han takke Gud for det som fungerer og ikke lengre snakke negativt om bønnelivet. Dette hadde endret mye for Sjödin.

- Ledere kan ikke løse alt. Men vi kan ta folks frustrasjon, uro, framtidsutsikter, og romme det. Ikke løse det, sa Sjödin til Frikirkens ansatte. Dette stiller krav til oss som ledere. At vi er ledet.- Vi må ha den plassen ved Guds hjerte, som ikke avhenger av bekreftelse eller mangel på bekreftelse, sier han. - For å se noen må man selv ha blitt sett av Gud. Bare solbade innenfor Guds ansikt. Bare være stille. Det uttrykker en enhet med Jesus. Å være i bønn uten å be om noe spesielt, oppmuntrer han.

- Du vet jo hvor deilig det er å møte mennesker som oppsøker deg uten å ville noe spesielt?

Moder Teresa ble spurt om sitt bønneliv. Hva sier du til Gud? - Ingenting, svarte hun. Gud da, hva sier han? - Ingenting, svarte hun. Han lytter... Dette var et dypt felleskap og enhet med Jesus.

Tomas Sjödin er opptatt av at vi som menigheter og samfunn må skape et miljø der mennesker kan få finne sin plass og blomstre. - Som ledere må vi identifisere, oppmuntre og skape et miljø der mennesker kan blomstre. Vi må ha blick for mennesker. Sjödin trekker en parallell til solsikken, som består av tusen, kanskje to tusen, små blomster. - Den som finner sin plass, skaper forutsetninger for at andre mennesker gjør det samme. Vi må oppmuntre hverandre og heie hverandre fram, det er det beste vi

kan gjøre for oss selv og hverandre og gavene vi har fått.

- Er du i et miljø der menneskers gaver og drømmer etterspørres og oppmuntrer? Hvordan ser din kalibrering ut, din fininnstilling? Og hvordan finner du din plass, spør Sjödin retorisk. - Kalibrer livet ditt ut ifra din dypeste lengsel som menneske. Stopp litt på livets grusvei og finjuster deg dit du vil. Hvis du bare møter behovene som kommer fortløpende, går tiden og livet. Vær stille og lytt. Start dagen med å være stille og lytt etter Guds hviskende stemme, anbefaler han. - Og når du kjenner en vag eller ubestemmelig følelse av kall om hva du skal gjøre med livet, snakk med noen om det. Forsøk å sette ord på det, råder pastoren.

- Vår tid roper etter et lederskap, som på alvor interesserer seg for mennesker. I menigheten vår har vi i arbeidsbeskrivelsen at alle skal ha samtaler der det ikke er noen agenda, men der hver enkelt er agendaen: "Hva vil du, hva har du, hva gjør du"? Som en start, anbefaler Sjödin å satse en liten del av tiden på noe en finner dypt meningsfullt.

- Det behøver ikke være mer enn en time i måneden, eller i uka. Det avgjørende er at dette gjør du bare fordi det kjennes viktig og meningsfullt. Når du bare gir uten å forvente noe tilbake, oppstår det et tomrom og det kommer et luftdrag som et vederlag ovenfra når du minst venter det: Velsignelse.

SJÖDIN Den etterspurte forfatteren og forkynneren Tomas Sjödin talte på årets arbeidermøte i Frikirken. (Foto: Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek).

snurrer og alt er i uro, er det vi som ledere som skal være i ro.

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

ARNFINN ØSTERBERG

Mot til å være sårbar

Frikirken har to modige ledere. To pastorer som har turt å by på seg selv, og som har mot til å vise sårbarhet.

Pastor i Kraftverket, Kjetil Gilberg, og pastor i Arendal og nestleder i Synodestyret, Anne Mari Schiager Topland, hadde hver sine bibeltimer under sommerfestivalen Visjon. Anne Mari Schiager Topland fortalte en personlig historie om å våge å gi plass til tvilen, for troens skyld...

For en kristen leder er det modig å innrømme at hun har tvilt eller at man fortsatt tviler. Og tror. Det var mye gjenkjennelse for visjonsdeltakerne i det hun fortalte. Mange opplever dette selv, eller har barn og andre familiemedlemmer som tviler. Hvilken tro slapp jeg tak i? Kan et sannere bilde vokse fram gjennom våre sprukne gudsbilder? Det er ikke farlig om noen av gudsbildene våre brister. Kanskje snakket de ikke sant om Gud og meg, sier hun. Det kreves mot for å gi slipp. Men først da kunne noe nytt skje. Det fikk hun oppleve.

Begge disse to pastorene har skrevet bok, og Kjetil Gilbergs boktittel «Det skinner gjennom» ble også en viktig setning for Visjons tematikk.

I dagens Budbæreren kan du lese Kjetil Gilbergs innfallsvinkling. Også han utfordret tilhørerne til å gi slipp på det vi tror er det ønskelige perfekte. «Det er i sprekken i livet Guds omsorg og godhet får skinne.» Boka hans refererer til Leonard Cohens strofe «There is a crack in everything, that's how the light gets in».

Også Gilberg viser mot og utfordrer oss til å være modige – til å vise sårbarhet.

Vi håper Frikirkefolket leser bøkene til disse to flotte ambassadørene for vårt kirkesamfunn. «Han som ser meg» av Schiager Topland og «Det skinner gjennom» av Gilberg.

Disse to pastorene representerer verdier og tanker vi håper blir toneangivende inn i våre menighetsfelleskap.

BUDBÆREREN 1983

Er folkehøgskolen liv laga?

Spørsmålet kan virke noe negativt og pessimistisk, men det sto som overskrift på en artikkel i "Folkehøgskolen", som ble utgangspunktet for en verdifull og konstruktiv debatt, både i og utenfor bladet. Det er nødvendig å stille slike spørsmål av og til, for å finne ut hvor man står – og hvor man ønsker å gå. Svært mange er opptatt av denne problemstillingen akkurat nå, og det av flere grunner. Kirke- og undervisningsdepartementet er i den avsluttende fasen i det lovrevisjonsarbeidet som har pågått over ganske lang tid. Stortinget vil om kort tid få seg forelagt proposisjon til ny lov om folkehøgskolen (...) En må være innstilt for å kjempe for sin eksistens, og for å bevise sin berettigelse. Dette er en sunn og utviklende utfordring. Og kampen må føres med redelig våpen, og ut fra egne premisser. Folkehøgskolen må ikke gå på akkord med seg selv, eller gi avkall på sitt særpreg. Fredtun, Frikirkens folkehøgskole vil gå inn i denne situasjonen med nøktern og realistisk optimisme – og med kallsbevissthet. Vi ønsker å være "En skole for livet". Og i det rette livsperspektiv har evigheten sin naturlige plass.

Jon Magne Lund, Bb nr 06

Ett er nødvendig

Lukas forteller at Jesus en gang besøker to søstre. Martha steller i stand for Jesus, mens søsteren Maria setter seg ved Jesu føtter for å lytte til det han har å si. Når Marta så ber Jesus om å få Maria til å hjelpe med arbeidet, har Jesus et overraskende svar: "Marta, Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting. Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne."

Jesus gir ikke Martha medhold i klagen, selv om han heller ikke sier at det Marta gjør er uvesentlig. Kjøkkenarbeid måtte selvfølgelig til hvis det skulle komme mat på bordet. Men det var likevel noe som var enda viktigere. Det ene nødvendige er å være sammen med Jesus og lytte til ham.

Vi lever i en tid som preges av strev og uro med mange ting. Og kanskje lar vi den handlekraft og effektivitet som etterspørres ellers i samfunnet også prege menighet og Gudsliv. Men i Guds rike gjelder andre lover. Der handler det ikke først og fremst om hva vi skal å utrette selv. Det handler om hva Gud skal gjøre, om frukten Gud vil skape i våre liv.

Paulus skriver om Åndens frukt. Den er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbehersekelse. Det er denne frukten som

virkelig har betydning. Midt i vårt strev for å bety noe for andre og vinne nye mennesker, så viser det seg er at det ikke først og fremst er det vi gjør, men langt mer den vi er, som betyr en forskjell. Og den Kristuslikhet som kan bety noe for andre er det Gud selv som må skape. Jesus sier det svært tydelig: Den som blir i meg og jeg i ham, bærer mye frukt. For uten meg kan dere ingen ting gjøre.

Det ene nødvendige er å være sammen med Jesus og lytte til ham. Det er ikke bare en hjelp i vårt liv og vår tjeneste, det er selve kallet og fundamentet for vårt liv. Midt i alt vårt strev for å skape oss et godt liv og så minner bibelen oss på at det bare er Gud som kan gi oss virkelig fred. Som kirkefaderen Augustin formulerer det: For du har skapt oss til deg, og vårt hjerte er urolig til det finner hvile i deg.

Et liv som kristen innebærer kamp. Men denne kampen handler ikke om å være flink nok. Kampen handler mer om å klare å sitte stille, om å rydde nok plass i hverdagen til at Gud kan berøre oss og forvandle oss. Og her må vi begynne på det sted vi er. Om vi så bare tar fem minutter til bønn og Guds ord, og gjør det til en fast rytme, så kan det komme til å bety langt mer enn timer med strev. Ett er nødvendig. La oss velge denne gode del.

Organ for Den Evangelisk
Lutherske Frikirke

ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK

Fast medarbeider fra
kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbæreren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Nr 1 Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøpapir
Tilsluttet Fagpressen

Gode gjerninger

UNNI WESTLI

I Ef. 2, 8-10 skriver Paulus For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.

Dette bibelverset har jeg nok kunnet siden jeg var ganske ung, og jeg har vært veldig klar over dette med at Gud har lagt klar de gode gjerningene for oss slik at vi kan gå inn i dem. Men det var først i våres at det gikk opp for meg at det faktisk står at vi er skapt til gode gjerninger. I 2. Kor skriver Paulus at den som er i Kristus er en ny skapning. Denne nye skapning i Kristus, kan ikke velge bort å gjøre det gode, det er det den er skapt til. Også er det godt at Gud har lagt gjerningene framfor oss, vi trenger ikke lete etter dem. Det eneste vi trenger er:

Øyne og ører som ser og hører hvilke gjerninger som ligger der klar foran oss.

Vilje og mot til å gå inn i de gode gjerningene som Gud har lagt klar for oss.

”Det eneste vi trenger er...”
Jeg skulle ønske det var så enkelt. Men jeg synes ofte det er vanskelig både å se/høre de gode gjerningene og å ha vilje og mot til å gå inn i dem. Det er lett å overse mulighetene dersom vi ikke er

oppmerksomme.

Og selv om gjerningene er lagt klare for oss er det ikke alltid like lett å gå inn i dem. Det kan kreve overvinnelse over egen motvilje og det kan virke både vanskelig og skremmende noen ganger å skulle gjøre det gode.

Heldigvis har jeg noen som har vist meg noe om hvordan dette kan se ut i praksis.

I villastrøket der jeg vokste opp bodde det en ung gutt som ofte var til irritasjon for naboene. En tenåring som tilsynelatende ikke gjorde noe fornuftig, som var lat og frekk. Når han ble gammel nok til å få lappen, kjørte han alt for fort gjennom de små gatene i nabolaget, ruset motoren og brakte mye. Naboene snakket om ham og beklaget seg over ham. Min far kunne også være ganske oppgitt over denne gutten. Så skjedde det som ikke skulle skje. En dag han var ute og kjørte – alt for fort denne gangen også – var det en fotgjenger som ble påkjørt og drept. Gutten ble pågrepet og varetektsfengslet, og etter hvert dømt og fratatt førerkortet for hendelsen. Da kan du vel se for deg hvordan praten gikk i nabolaget. Hvem kunne vel ventet seg noe annet av en sånn fyr som denne tenåringen. Faren var død, moren klaret vel ikke å rå med ham alene... Men min far var ikke med

på nabosnakket. I stedet gikk han ut og kjøpte en blomsterbukett. Så gikk han opp til moren til gutten med blomstene – og han fikk en god og lang prat med henne.

Dette gjorde dypt inntrykk på meg. Det var en ganske enkel handling, men den uttrykte så mye kjærlighet og omsorg for en som måtte kjenne seg fortvilet og ganske ensom. Det hadde vært så lett for min far å delta i nabosnakket om denne gutten. Men han hadde øyne som så muligheten til å gjøre noe godt for en som trengte det, og han hadde viljen

GLEDE -Min bønn er å få mot og vilje til å vandre inn i dem slik at mennesker rundt meg kan få del i Guds godhet, skriver Unni Westli. (Foto: Anne-Kristine Bjørgsvik Wi-ecek)

til å gjøre det gode og gå inn i den gjerningen som lå klar foran ham.

Vi er skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger som Gud har lagt klar foran oss. Min bønn er å få mot og vilje til å vandre inn i dem slik at mennesker rundt meg kan få del i Guds godhet!

Det kan kreve overvinnelse over egen motvilje og det kan virke både vanskelig og skremmende noen ganger å skulle gjøre det gode.

Gjestfrihet

Tenk hvis vi kan være en slik kirke som har plass i hjertet og timeplanen til å inkludere vår neste, troende eller ei, i hjemmene, i hverdagen og i gudstjenesten. Tenk å få invitere mine ikke kristne venner til en slik kirke, som er interessert i deres historie, i deres liv – både på gudstjenesten og i hverdagen. Jeg drømmer om at vi kan få være en inkluderende, inviterende, misjonerende kirke som elsker naboer, lytter til deres historie, har tid og hjerte til å invitere hjem.

Eirik Austeng
på Hamar Frikirke sine nettsider

Ungdomstid

Ungdomstiden er en spennende og usikker tid. Mange valg skal tas. Noen av dem blir avgjørende for hele livet. Få kommer gjennom uten noen sår og skrammer på kropp eller sjel. Det er en tid hvor det er viktig å kunne ha noen gode arenaer med trygge voksne å forholde seg til. I Frikirken ønsker vi å tilby noen slike arenaer (...) Som menighet ønsker vi å kunne gi et tilbud gjennom alle livets faser. Vi er et flergenerasjonsfelleskap.

Per Eriksen i Menighetsblad
for Fredrikstad Frikirke

Velsignelse

Det helt grunnleggende med velsignelse, er at det er Guds velsignelse. Dette innebærer at velsignelse først og fremst handler om Gud og hva han gjør (...) «Tjen hverandre», sier Peter, «hver med den nådegave han har fått, som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde». Bibelens budskap består av kaskader av nåde og velsignelser. En nåde med så stort mangfold at den er rik nok for alle. Det er denne nåden og disse velsignelsene vi skal tjene hverandre med, sier han.

Anne Gustavsen
i Korssets Seier

Flere på Visjon

Enda en vellykket sommerfestival ble arrangert i Stavern. Visjonsdeltakerne samlet også i år inn mye til Frikirkens misjonsarbeid: 386 000 kroner.

Tekst og foto **GEIR ARNE JOHANSEN OG ANNE KRISTINE WIECEK**

Visjon 2018 hadde 1158 registrerte deltakere, i tillegg var det mange som kjøpte weekend- og dagspass. - Vi bikket 1200 for første gang så langt jeg vet tilbake i tid. - Dette er nok ny rekord, sier festivalleder Børge Greaker. Han er festivalleder på tredje året, før det var han ansvarlig for UngVisjon i fem år. - Også i år har jeg opplevd mange fornøyde barn,

unge og voksne. Det gleder meg veldig, sier Greaker. I tillegg ramser han opp ungdommer som foretrekker lovsang og undervisning fremfor konserter, et fantastisk program, stemningen i tunet og ivrige dugnadsfolk, som høydepunkter på årets festival.

MÅ UTVIDE

Med så mange deltakere på Visjon, stiller han seg imidlertid litt undrende til at ingen vil bo på campingområdet som ligger cirka 600 meter vestover langs Helgeroveien. - Det er langt billigere og skjernet for støy, samtidig som det er kort gangavstand til alt som skjer. Skal Visjon vokse ytterligere må vi snart ta i bruk nye campingområder. I år var campingen i overkant full, slik at vi måtte flytte på noen aktiviteter, presiserer han. Men aktiviteter ble

det uansett, fra morgen til kveld. Greaker ønsker å rette en stor takk til alle som bidro på årets festival. - Jeg må takke for alt godt bidrag fra alle medarbeiderne og de som bidro med dugnad. Det er disse menneskene som gjør Visjon mulig. Jeg har også så mange dyktige medarbeidere i festivalkomiteen som gjør jobben min enkel, sier han.

SAMLET INN TIL MISJON

Hver kveld var det familiebønnvandring i og rundt Mariakapellet, og mange interessante seminarer stod på programmet også i år. Det var quiz og bokbad, og fredag var det klart for trylleshows da Alexander Haugaas inntok scenen i Tunet.

Tradisjonen tro var lørdag den store misjonsdagen. Da var det misjonsmarked i Tunet med aktiviteter

enn noen gang

Hvorfor er dere på Visjon?

HITS Under Visjon satses mye ressurser på møtet for alle generasjoner: HITS for alle.

Karita Gusland (16) fra Brunlanes:

« Det har blitt en god tradisjon, jeg har vært med på Visjon så lenge jeg kan huske. Det er fint å treffes her og ha fellesskap med andre kristne.

Rebekka Anvik (16) fra Brunlanes:

« Jeg har deltatt på Visjon i mange år, og synes det er en fin måte å hente åndelig påfyll.

LEK Mye moro for hele familien på misjonsmarkedet.

TUNET Under misjonslørdagen var det masse liv i Tunet. Også i år hadde Østsida Frikirke ansvar for oppgaver og leker som falt i smak for liten og stor.

og salgsboder, og mange barn og ungdommer løp til inntekt for misjonen. Det totale beløpet som ble samlet inn til Frikirkens misjonsarbeid på Visjon endte på over 386 000 kroner.

Lørdagen ble avrundet med kveldsmøte i Stavernhallen med Thore Søvik, som til daglig er ungdomspastor i Lyngdal Frikirke og med Harald Eikeland & Small Pockets of Resistance, som holdt en skikkelig reggae-konsert i Tunet. For øvrig holdt Garness, Avocale, Maria Merete Trøen og Stian Tveit, samt

Seven Days in Alaska konserter i løpet av Visjonsfestivalen.

LIVESTREAM OG TOLKING

Nytt av året var at møtene ble livestreamet fra Stavernhallen, altså sendt direkte på arrangementets Facebookside. Morgen- og kveldsmøtene ble dessuten tolket for hørselsheemmede, det gjaldt både taler og lovsang. Menighetene var tidligere i år blitt oppfordret til å invitere med våre nye landsmenn på Visjon, og til å være med å støtte deltakerne som hadde behov for det, økonomisk. Flere innvandrere var med på festivalen, som kunne tilby seminar med DBS (Discover Bible Study) på engelsk, norsk, persisk og arabisk. Møtene i Stavernhallen ble tolket til farsi, arabisk og engelsk.

FORNØYDE Leder for programkomiteen Erhard Hermansen og festivalsjef Børge Greaker er svært fornøyd med årets Visjon.

Guds godhet skinner gjennom

BOKAKTUELL Kjetil Gilberg holdt seminar under Frikirkens arbeidermøte og var en av talerne på Visjon, med tematikken fra sin siste bok «Det skinner gjennom».

- Selv om vi ønsker å være vellykket, er det i sprekken i livet Guds omsorg og godhet får skinne, sier pastor og forfatter av boken «Det skinner gjennom», Kjetil Gilberg.

Tekstog foto
GEIR ARNE JOHANSEN

I boken som kom ut i fjor høst, reflekterer Kjetil Gilberg rundt store spørsmål: "Hvorfor berører svakhet mer enn styrke? Hvorfor er vi så redde for døden?" Han deler historier fra eget og andres liv, der det brister eller bærer. «Selv om alle ønsker å være vellykket, er det i sprekken i livet Guds omsorg og godhet skinner gjennom», hevder han.

FORANKRET I JESUS

I juni holdt Kjetil Gilberg et seminar basert på bokens tema under Frikirkens arbeidermøte, og i juli talte han på Visjon i Stavern, som for øvrig fikk lov til å bruke bokas tittel "Det skinner gjennom" som årets tema på festivalen. Til de fremmøtte i Stavernhallen beskrev Gilberg befrielsen det er å forankre livet i noe annet enn oss selv. Han brukte eksempelet fra Jeremia 17 om et tre som står ved bekken og henter alt den trenger uten å gjøre annet enn å strekke røttene mot kilden. – Tenk å bare stå der, sier Gilberg. – I dagens samfunn er det vår egen oppgave å gjøre oss elskverdige og begrunne vår eksistens. Derfor stresser vi oss syke for å være gode nok, flinke nok og pene nok. Alt i håp om å gi livet mening. Gilberg minnet Visjonsdeltagerne på at når vi forankres i troen på Jesus får livet grunnleggende verdi uansett livssituasjon. Også når vi mislykkes og når livet slår sprekker.

FASADEN SLO SPREKKER

Kjetil Gilberg har flere ganger talt

om temaet i Oslomenigheten Kraftverket, hvor han er pastor. I boken «Det skinner gjennom» går han dypere ned i materien, og under seminaret på arbeidermøtet delte han historier fra boken. Som da han ble oppringt fra en fortvilet far med to voksne døtre, som hadde vært uvenner i fem år. Nå nærmet det seg jul, og farens høyeste ønske var å bringe familien sammen igjen. Kunne pastoren hjelpe døtrene hans mot forsoning? Beskyldningene om brutte løfter og invaderte grenser var gjensidige og harde. Gilberg hadde gitt opp, da den ene søsteren plutselig senket garden og ba søsteren om tilgivelse. – Kontrasten var fundamental. Rommet vi befant oss i gikk fra å være beksvart til å bli det beste stedet i verden, fortalte Gilberg under arbeidermøtet. Han brukte historien som et eksempel på at det er når det perfekte slår sprekker, at det vakreste kan skje. – Jeg er sikker på at søstrene ikke kunne blitt venner uten at den harde fasaden slo sprekker.

DØDSANGST

I boken skriver Gilberg om sykehusangsten sin, og på Visjon fikk deltakerne høre historien om da han skulle opereres på Ullevål for noen år siden. – Fra vinduene på sykehuset så jeg rett ut på en diger gravgård, som om det skulle hjelpe på humøret. Etter en søvnløs natt var det min tur, og jeg ble trillet gjennom kilometerlange korridorer av en stakkars unggutt, som måtte høre mens jeg bablet i vei om gulvbelegget og fåriskål og hva vet jeg, beskrev Gilberg framfor den humrende forsamlingen. Han kom til et forværelse, og fortalte om en gammel mann som lå bortest i rommet, og tok seg til å undre: Hvem kan det være? – Da slo det meg: Det spiller ingen rolle når du ligger avkledd og skal skjæres i. Da er du avhengig av andre, noen som vil deg godt. Før Kjetil Gilberg sovnet av narkosen, rakk han å rope "Jesus, nå er det alvor! Er du der?" – Jeg hadde reell dødsangst, selv om jeg skjønner at dette er dagligdags på et sykehus. Spørsmålet er hvorfor jeg ropte på Jesus, og ikke på mamma

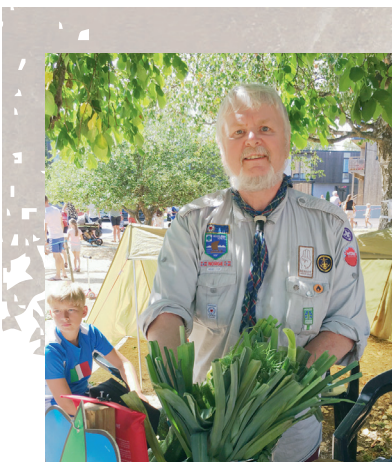

og pappa? Eller kona og ungene mine. Gilberg har ikke noe enkelt svar, men forklarer: – Jeg har forankret livet mitt hos Jesus. I denne sammenhengen høres det kanskje ut som skryt, men i nabolag og vennegjeng oppleves dette som veldig naivt. Uansett tenker jeg at jeg er heldig som skal slippe å stole på meg selv den dagen jeg dør.

HJERTE FOR DE SVAKE

I Stavernhallen på Visjon understreker Gilberg at selv om det er mye fokus på hva kristne skal bety i nærmiljøet, er det ikke vi som skal skinne. Det er Guds godhet som skal skinne gjennom oss. Treet som bare står der og strekker røttene mot kilden slutter aldri å bære frukt. Gilberg påpeker at fruktene ikke er avhengig av våre prestasjoner. I Galaterne 5, 22-23 beskriver Paulus hva disse fruktene er: Kjærlighet, glede, fred, langmodighet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse. – Vi kan bære like mye frukt når vi står midt i en krise, en skilsmisse eller er syke. Det er nettopp når vi havner i situasjoner der vi ikke klarer oss på egenhånd at Jesus har en tendens til å dukke opp. Jesus hadde et stort bankende hjerte for de svake, og Gilberg unner alle å bli kjent med han som en gang sa: «Kom til meg alle dere som strever, jeg vil gi dere hvile.» – Men ingen kan erfare dette uten at det perfekte sår sprekker. Det er da det vakreste kan skje.

ETTERTANKE Hele familien kunne gå sammen på bønnvandring ved Jomfrutoppen og Mariakapellet på Fredtun.
(Foto: Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek)

Fritjof Strøm fra Frikirkens speiderkorps er en populær mann i Tunet på Fredtun. Hver dag under Visjon lagde han suppe mens han pratet med de som tok seg til tid til en drøs. Og suppa smakte fortreffelig – hver dag.

Ketil Willard fra Greåker Frikirke er glad og takknemlig for kollekten som kom inn under Visjon til aksjonen «Bibelen til alle» i Østfold. Summen finansierer 806 bibler!

Slapp tak i troen

For noen år tilbake opplevde Anne Mari Schiager Topland en eksistensiell krise som til slutt ble så stor at hun slapp tak i troen. På Visjon fortalte hun om den vanskelige tiden, og om veien tilbake.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN** Foto **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

TROEN BRAST Anne Mari Schiager Topland er pastor i Arendal Frikirke, synodestyrets nestformann og forfatter av boken «Han som ser meg». På Visjon fortalte hun om troskrisen hun opplevde for noen år siden.

januar 2010 jobbet Anne Mari Schiager Topland som lærer på Bibelskolen i Grimstad. En dag ba hun rektor om å komme inn på kontoret sitt. - Jeg må si opp jobben min, sa jeg. Jeg klarer ikke å undervise og holde andakter, når jeg ikke vet om jeg tror på det jeg underviser i. Fra scenen i Stavernhallen fortalte Schiager Topland i sommer at hun gikk inn i et halvår hun ikke unner noen. - Jeg orket ikke å snakke med så mange om det. At jeg var usikker på hvem Gud var, og dermed på hvem jeg var. Hadde jeg manipulert mennesker i retning av tro? Midt i denne personlige, eksistensielle krisen ble det så alvorlig for meg. Hva med barna mine? De hundrevis av studentene jeg hadde undervist, hatt sjelesorg og veiledning med? Hva med menighetene i Japan? Og hva med Soul Children korets hundre medlemmer, som jeg ledet den gangen? Manipulerte jeg dem med rytmer og fengende sang? Jeg vurderte å gå rundt og be foreldrene deres om unnskyldning.

FORTSATTE BIBELLESNINGEN

«Hvem er jeg, hvis Gud ikke er», undret Anne Mari Schiager Topland, mens hun fortsatte å lese en trasé i Bibelen hver dag. «Gud, jeg regner ikke med at du er der, men jeg gjør det likevel», tenkte hun. Så en dag leste hun fortellingen om den unge mannen som Jesus hadde kjær, men som han lot gå. - Da ble jeg så fortvilet. Jesus, hvorfor lar du meg bare gå? Da sommeren nærmet seg, slapp jeg

taket i troen. Det var det eneste som kjentes oppriktig og sant. Det var selvsagt et tøft halvår for mannen min. Jeg fikk oppfølging av legen, og i tillegg hadde jeg en sjelesorger og en god venn, som tålte hele meg. Min smerte, og mine ubesvarte spørsmål. Jeg sa til mannen min; hva med barna våre, menigheten, koret, vennene våre i Japan? Jeg fortsatte å bære det for meg selv, fortalte hun på Visjon. Da koret skulle planlegge høsten, spurte en av lederne om de skulle be for henne og øynene hennes som hadde plaget henne mye. - De ba iherdig for øynene mine. Og så kommer Jesus. Det var som han sa: «Anne Mari, hva vil du jeg skal gjøre for deg»? «Jeg bryr meg katten om øynene mine så lenge jeg kan få et fortrolig forhold til deg», husker jeg at jeg tenkte. Det var som en knopp som brast. Så ble det et liv som vokste frem igjen. Jeg slapp taket, men så fikk jeg oppleve at Gud bar meg. Gud er større enn meg og mine spørsmål, som for øvrig fortsetter, og stadig blir flere. Men jeg kan leve med spørsmålene og usikkerheten. Jeg skal bare feste min lit til Gud.

GUD TÅLER KLAGEN

- Så, hva gjør vi når en av våre nærmeste sier at «nå slipper jeg taket i troen»? Når vedkommende sier at «nå har tvilen herjet så lenge og så mye, at nå orker jeg ikke mer»? De samme spørsmålene ble stilt da Anne Mari Schiager Topland for et års tid siden deltok på et kurs i sjelesorg ved Modum bad. Hun minnes at det ble ubehagelig stille i rommet.

- Jobs bok gir oss et innblikk i hvor vanskelig det kan være for de som er rundt. Det gikk på troen og livet løs, men de var der i stillhet og omsorg så lenge de orket, helt til grensen var nådd. Elifas ble redd, og anklaget Job for å være sterk for andre, men svak for seg selv. Bindad rådet Job til bare å ta seg sammen; hvis du er ren og rettskaffen vil han våke over deg. Sofar klandrer Job for å være en bråkmaker og bare fare med snakk. Men Gud tåler den ærlige klagen som Job kommer med. Etter at Gud har møtt han, sier Job: Før hadde jeg bare hørt rykter om deg, men nå har jeg sett deg med egne øyne.

JUSTERTE GUDSBILDER

- Hvilke bilder bærer du med deg av Gud? Av Jesus? Hvilke livserfaringer har vært med på å forme dem? Hvilke erfaringer har du tatt med deg? Schiager Topland lar spørsmålene henge litt over forsamlingen i Stavernhallen, før hun fortsetter. - Gjennom livet kommer det kanskje flere glimt og bilder av hvem Gud er. Livshistorien og troshistorien min hjelper meg kanskje til å justere bildene underveis. Temaet i dag er «Når troen brister». Men hvilken tro er det som brister? Hvilken tro slapp jeg taket i? Kan sannere gudsbilder vokse fram gjennom våre sprukne gudsbilder? Hvem er Gud, og hvem er jeg? Vi bruker et helt liv på disse spørsmålene, uten helt å komme til bunns. Den lengste reisen går inn i oss selv og opp til Gud. Og det er ikke farlig at noen av gudsbildene våre brister. Kanskje snakket de ikke sant om Gud og om meg.

FREDELIG Ved Mariakapellet hadde Astrid Birgitte Wegner Osnes fra Karmøy Frikirke laget en veldig fin bønnvandring for hele familien.

Jeg slapp taket, men så fikk jeg oppleve at Gud bar meg.

Lederhelg på Støperiet i Hamar

Lørdag 6. til søndag 7. oktober samler FriBU til lederhelg for alle som jobber, eller ønsker å jobbe med, unge voksne i Frikirken (ikke bare for de som driver Støperier).

Fokuset vil være på det å skape kultur; hvordan bevege seg fra å være kun et møtepunkt - til å bli et bærende fellesskap som når nye men-

nesker? Hamar Frikirke / Støperiet Hamar er vertskap for helga, og FriBU spanderer kost og losji.

- Dette er en unik mulighet for å komme i ledergrupper; få input, rom til å bearbeide eget arbeid og drømmer, og bli kjent med andre som står i lignende arbeid.

Kontakt meg om du har noen spørsmål eller trenger tilpasning, sier prosjektleder for Unge Voksne Eirik B. Fjellestad.

Påmelding skjer på checkin.no (søk etter "Støperiet" på [Checkin.no](http://checkin.no)) innen tirsdag 11. september.

150 på Nord

«Alle for EN - en for ALLE» var temaet for Norvisjon, som samlet om lag 150 deltakere på Nord-Norge folkehøgskole i Evenskjer siste uka i juli. Fellesskapet er viktig på Norvisjon, og det kom tydelig fram på årets stevne, skriver Rita Aglen.

Tekst **RYTA AGLÉN OG GEIR ARNE JOHANSEN**

Sortland menighet var arrangør da "DUK summer" ble arrangert for ungdommene i Nordre. På onsdag ble vi møtt av blant andre en smilende stevneleder, Guro Karlsen, som ønsket oss varmt velkommen. Fellesskapet er viktig på Norvisjon, og det kom tydelig fram på årets stevne. Morgensamlingene der både små og store kunne komme og være med i sang og bønnvandring satte en god ramme for resten av dagen. Mens de voksne hadde bibeltimer med Jan Rettedal, fikk barna være med på grupper og DUK hadde sine ting på timeplanen. På kveldsmøtene var vi alle samlet i det flotte kapellet på skoleområdet, der vi fikk sterke taler av John Arne Gladsø, Bjørn Roger Stien og Jan Rettedal. Lørdagskveld betyr gospelnight med DUK, og der fikk vi en flott andakt av vår japanmisjonær Marianne Jacobsen.

BØNNETEAM OG MISJONSFESTIVAL

DUK har vært produktive og hadde hele tre seminar i løpet av dagene, der de inviterte og oppfordret resten av deltagerne til å komme og være med. Her kunne man bli utfordret både på praktiske oppgaver og høre interessante og høyst tidsaktuelle tema. Under stevnet var det også mulighet for forbønn og samtale. Et eget bønneteam var tilgjengelig etter bibel- og kveldsmøtene. Det er viktig å gi rom for bønn både med og for hverandre når man kommer

sammen. Det styrker det åndelige fellesskapet og hjelper oss å løfte blikket. Stevnets misjonsfestival, som ble ledet av Marianne Jacobsen og Reinart Karlsen, ble avholdt på den varmeste dagen i løpet av stevnet. Men til tross for at det var rimelig hett og stekende sol, var det ingenting å utsette på innsatsen til de som prøvde å løse oppgavene. Innsatsen førte til et meget godt resultat.

EGEN STEVNESANG

For anledningen ble det skrevet en egen stevnesang, som ble brukt hver dag. Det ble en sang mange gikk og nynnet på både under og etter stevnet. Sangen er skrevet av Ann Jorid og Øyvind Stavnes, den og kan høres og sees på «Frikirken i Nordre» sin Facebookside. Sortland menighet, som har cirka 15 aktive medlemmer, har lagt ned mye tid og arbeid

på å få til et slikt stevne. Med god hjelp fra Øksnes på musikkfronten og barnegruppeledere fra Bodø og Hægeland, kan vi se tilbake på et Norvisjonstevne der mange opplevde flotte dager der Gud var nær og fellesskapet var stort. Det var en tydelig bevegelse og takknemlig komiteerepresentant, eldste Reinart Karlsen, som på søndagen fikk respons og takk fra resten av deltagerne for et flott stevne, der han ga takken og applausen videre til Han som virkelig skal ha all ære for å gitt oss slike velsigna dager i nord.

INKLUDERENDE FELLESSKAP

Japanmisjonær Marianne Jacobsen forteller til Budbæreren at hun hadde veldig fine dager på Norvisjon. - Det var mye koselige folk, og jeg opplevde det som et inkluderende fellesskap. Det var fint å se at det var

Spennende studenttiltak i byene

På FriBU.no/student kan studenter i nye byer kobles opp med en aktuell Frikirke. Studenten selv eller den som registrerer (med studentens samtykke) skriver inn kontaktinformasjon, og prosjektleder for Unge Voksne i Frikirken, Eirik B. Fjellestad, kontakter den aktuelle Frikirken i området. - Vi ønsker syv store arbeid for unge

voksne i Norges studentbyer. Frikirker landet rundt investerer, trener og disippelgjør mengder av ungdommer. De forlater dere ikke når de skal studere; de sendes ut. Studentlink er et verktøy som gir studentene et miljø hvor de kan investere og tjene med sine gaver. Bruk det, oppfordrer Fjellestad. Nylig samlet tre kollektiv seg i

Oslo Østre Frikirke, for å starte første sesong av Frikirkens Disippelhus Oslo. - Kollektivene får oppfølging fra FriBU annenhver måned. Målet er å utvikle et konsept som Frikirkene våre selv kan lede, med kollektiv av unge voksne koblet på og tjenende inn i menighetene, opplyser Fjellestad.

visjon

folk i alle aldre og livssituasjoner, og fine morgensamlinger for barna, bibeltimer, seminarer og kveldsmøter. På dagtid var det tid for folk å dra på tur i nærområdet eller vi kunne slappe av på stedet. Lørdagen hadde vi misjonslørdag med «vinn på minuttet», som Østsida Frikirke har brukt på Visjonsfestivalen i to år. Det fungerte veldig bra og mange særdeles engasjerte lag var med, skryter Ja-

cobsen. - Det var gøy å være kommentator og se at mange deltok og hadde det gøy. DUK hadde som nevnt også sin sommersamling på Norvisjon, og lørdagen hadde de ansvaret for kveldsmøtet med blant annet sang fra koret, som var utrolig bra! Nord-Norge viste seg fra sin beste side med fantastisk vær og natur og minst like flotte folk, sier Marianne Jacobsen.

Diakonsenteret i Dongshi 30 år

Ungdomsbilde av frk.Chang og frk.Hwang, ledere i senteret «Sennepshagen» Chang og Hwang avbildet i 2015

«Be om at Gud må kalle nye ledere til senteret vårt», sier de to som hver for seg har vært ledere i mange år.

Brukerne av senteret kalles «venner», og disse har et nettverk over hele byen. De funksjonshemmede har faste samlinger i kirka hver lørdag. Av og til ellers samles de privat eller på utflukter. Medlemmer i menigheten hjelper til med praktiske ting som å hente venner til og fra eller ordne med mat og servering. Mange av brukerne, og også familiemedlemmer av dem, har kommet til tro og er blitt integrert i menighetsfelleskapet. Kirken fikk heis allerede for ca.30 år siden slik at de som sitter i rullestol lett kan komme seg til gudstjenesten. Pastor Sun er entusiastisk. Han har til og med hatt med seg brukere og deres hjelpere til utlandet. De siste årene har funksjonshemmede fått flere rettigheter på Taiwan som det å selge forskjellige typer lodd. De har også rett til noen timer hjelp fra det offentlige per uke.

For 30 år siden var det ikke slik. Funksjonshemmede ble for det meste holdt hjemme i husene. Vi så ingen rullestoler. Denne gruppen fikk lite utdanning og få fikk arbeid. De var nederst på rangstigen i samfunnet og hadde ikke rettigheter til hjelp. Foreldrene hadde alt ansvar og måtte tåle de tyngste belastninger, slik mange dessverre også må tåle det i dag.

En visjon vokste fram: Kanskje vi kunne starte et senter, finne ut av enkeltmenneskers behov og hjelpe dem videre med utgangspunkt i deres ståsted. Flere funksjonshemmede var pasienter i misjonsklinikken vår, men for dem var ikke medisinsk hjelp nok. Da startet vi opp med utgangspunkt i disse. Alt ble gjort i samarbeid med menigheten vår som lå vegg i vegg med klinikken. Pastor Wu, som nå er synodeformann i The Evangelical Lutheran Free Church of Taiwan, var en viktig medspiller ved siden av en annen kinesisk medarbeider. Vi fikk montert heis på misjonsbilen etter oppskrift fra Norge, slik at brukerne kunne transporteres lettere. Etter hvert fikk mange av brukerne rullestoler, de kom seg ut av hjemmene og et helt nytt liv startet for dem. Noen fikk skolegang og en liten bedrift ble startet slik at deltakerne fikk tjene sine første penger. Det ble produsert og solgt kaker, smykker, kurver og kort. En liten avis så dagens lys, og noen deltok med sang på andakter som ble holdt for pasientene i misjonsklinikken. Foreldrene til vennene spurte:» Hvorfor hjelper dere oss? Hvor kommer denne kjærligheten fra?» Vi kunne da svare at denne kjærligheten kommer fra Gud og at alle mennesker er like høyt elsket av Ham uansett livssituasjon. Jesus brød seg om alle menneskelige behov og Han forkynte om frelse og tilgivelse fra synd. Han er vårt forbilde. Kirkens oppdrag er å gjøre det Jesus gjorde. Etter halvannet års drift ble ledelsen av «sennepshagen» gitt til nasjonale medarbeidere. Etter få år opphørte bedriftsvirksomheten knyttet til senteret, men i kirken finner de funksjonshemmede også i dag et unikt kjærlighetsfelleskap der alle er regnet med. Dongshi menighet har mye å lære oss om diakoni, som er gode gjerninger gjort i Jesu navn. For cirka 30 år siden ble også diakoni et eget fag ved det felles Lutherske seminaret på midt-Taiwan.

Etter 2002 har ikke Frikirken hatt misjonærer stasjonert på Taiwan. Disse misjonærene har i årenes løp vært med, foruten undertegnede, å hjelpe til i Sennepshagen: Liv Lersch, Ruth Nordseth, Inger Lisbet Mikalsen, Elisabeth Klemmetsby og Gerd og Odd Svein Grønsond. Gud skal ha all ære og takk! For Han er alt mulig!

Borghild Hjelde

Les Budbæreren på nett:
budbareren.no

Gorines

www.maxicatering

- Vi tilbyr variasjon og matglede!

Porsgrunn Frikirke er en del av Den Evangelisk Lutherske Frikirke.

fri kirken

Vår menighet har 400 medlemmer og en stor bredde i aktivitetene. Vi ønsker å være et varmt og inkluderende kristent fellesskap i en by i utvikling, med gode studie- og kulturtilbud og umiddelbar nærhet til sjø og Telemarks skog og fjell.

Vi søker

PASTOR/TROSOPPLÆRER I PORSGRUNN

Menigheten ønsker økt fokus på trosopplæring i en form som møter barn, ungdom og unge familier og deres behov. Den som ansettes må være glad i Jesus, ha et engasjement for menighet og kunne kommunisere Guds ord til dagens mennesker. Relevant utdannelse, erfaring og personlige egenskaper vil bli vektlagt.

Vi er en flergenerasjonsmenighet med motiverte medlemmer, godt samarbeid, gode aktiviteter for alle aldre, ordnede arbeidsforhold og rett til studiepermisjoner. Menigheten eier og driver VestTun barnehage.

Stillingen er primært en 80 prosent stilling, men stillingsstørrelse kan diskuteres. Tiltredelse etter avtale. Lønns- og arbeidsvilkår etter Frikirkens regulativ. Den som ansettes er forpliktet på kirkens bekjennelse. Ansettelsen skjer etter kall fra menigheten.

For mer informasjon ta kontakt med hovedpastor: Nora Margaret Gimse, tlf 41451575 eller Jostein Braaten tlf 991 65 509.

<http://www.porsgrunn.frikirken.no>

Søknad, vedlagt CV, sendes:

Porsgrunn Frikirke, Norrønagaten 1, 3920

Porsgrunn eller epost:

nora.gimse@frikirken.no innen 1. oktober 2018

Reisebrev fra ungdomsdelegaten

Frikirkens ungdomsdelegat til Lutherske Verdensforbund fikk et sterkt møte med søsterkirkene: - Å se hvilke likheter og forskjeller som finnes. Hvordan de vestlige kirkene gjennomgående merker nedgang og tap av status og innflytelse, og på den andre siden hvordan en del av kirkene i sør merker enorm vekst, skriver Jacob Breda Antonsen.

I 2017 var jeg så heldig at jeg ble valgt inn i rådet til Luthersk verdensforbund (LVF), som ungdomsrepresentant for Norden, Norge og Frikirken. Som rådsmedlem er jeg valgt inn for sju år og gjennom de årlige råds-møtene får jeg være med å styre LVFs arbeid fram til neste generalforsamling i 2024. LVF består av 148 medlemskirker spredt ut over hele verden, og arbeidet strekker seg fra alt fra dialog med andre kirkesamfunn, til ulike humanitære hjelpeprosjekter og teologisk arbeid og publikasjoner. LVF ledes av den Nigerianske Biskopen Musa Panti Filibus, og har sitt hovedsete i Genève.

I slutten av juni dro jeg og synodeformann Jarle Skulle- rudd til Genève der årets råds-møte ble holdt. Sammen med prester, biskoper og lekfolk fra hele verden har vi fått nye bekjenskaper, feiret gudstje-

LVF Synodeformann Jarle Skulle- rudd og Jacob Breda Antonsen på Rådsmøte i LVF.

nester sammen og i felleskap diskutert hvordan vi som et fellesskap av Lutherske kirker, kan være lutherske i verden i dag. Selv om møtedagene var lange, og de vakre sveitsiske fjellene fikk stå ifra uten at vi fikk ta de i øyesyn så veldig ofte, var stemningen og debattklima i salen god. Blant de sakene som et samlet råd forpliktet seg å arbeide for i sine medlemskirker var: økt deltakelse av unge, økt likhet mellom kjønnene og å motvirke populisme og «fake news». Mer om dette og enda flere uttalelser og resolusjoner kan leses på LVFs nettsider.

For meg gjorde det sterkeste inntrykk å møte representanter fra de andre kirkene. Og se hvilke likheter og forskjeller som finnes. Hvordan de vestlige kirkene gjennomgående merker nedgang og tap av status og innflytelse, og på den andre siden hvordan en del av kirkene i sør merker enorm vekst. For dem er det økonomien som er den største utfordringen, noe som er tankevekkende. Likevel var samholdet og enhets-

Jacob Breda Antonsen, Halden frikirke Rådsmedlem LVF

tanken stor, vi er et fellesskap av kirker etter den lutherske arven og vi er sammen om oppdraget som en samlet kirke i verden. Dette ble svært tydelig under de daglige gudstjenestene hvor predikanter og liturger fra de ulike kirkene deltok, samtidig som bønner og salmer fra de ulike kirkene ble sunget på originalspråket. Under «Fader vår» brukte alle sitt eget språk, dette understreket igjen hva LVF handler om. Vi er ulike men likevel sammen, og kan alle lære av hverandre.

Jeg gleder meg til å arbeide med dette i årene som kommer. Og oppfordrer alle til å oppdatere seg på LVFs arbeid og deres medlemskirker gjennom sosiale medier.

ALLSANG I GRESSET I GREÅKER

Femte året på rad ble det søndag 10. juni arrangert ALLSANG I GRESSET. på plenen utenfor Greåker Frikirke.

Dette er blitt et populært arrangement hvor mange naboer og folk fra distriktet kommer for å være med på.

Birgitte Rostad holdt en flott appell til alle som

hørte på. Mye sang og musikk av flere av kirkens sangere.

Ellers var det lagt opp leker for barna som hoppeborg og ponni ridning og svampkasting på pastor Ketil Willard som villig tok plass i gapestokken til stor jubel for alle.

Det var salg av deilig mat som var tilrettelagt på

SANG Allsang i gresset.

kjøkkenet i kirken i stedet for grilling på grunn av brannfaren.

Overskuddet av arrangementet gikk til Varmestua i Sarpsborg.

Budbæreren:

Holder deg oppdatert

Den Evangelisk Lutherske Frikirkje i Herøy har nærare 450 medlemmar.

fri kyrkja

Mange frivillige saman med ungdomsarbeidar, barne- og familiarbeidar, kontormedarbeidar og prosjektarbeidar i konfirmantarbeidet gir eit variert tilbod til barn, unge, vaksne og eldre. Vi søker no etter

PASTOR i heil stilling i Herøy

Vi ser etter deg som vil:

Dele Guds ord og spele på lag for å nå visjonen vår om «Alle om bord» - saman med mange barnefamiliar, eit veksande tal konfirmantar, dyktige frivillige, i samarbeid med eldsteråd og stab.

Jobbe i nytt kyrkjebygg midt i sentrum og ha god kontakt med lokalsamfunnet.

Leie stab og dagleg drift

Vi ser etter deg som har:

Eit solid fundament i trua på Jesus.

Lyst til å møte menneske

Evne til å organisere, inspirere og bygge team.

Sans for struktur og jobbar sjølvstendig.

Relevant utdanning og/eller erfaring.

Som tilsett er du forplikta til å lære og leve i samsvar med Guds ord og Den evangelisk Lutherske Frikirkje si vedkjenning.

Oppstart etter avtale. Løn og arbeidsvilkår etter Frikirkja sitt regulativ. Ta gjerne kontakt med leiar i eldsterådet, Jan Magne Goksøyr, tlf 990 15 114, for meir informasjon. Send søknad til: janmagne@goksøyr.com innan 30.9.2018. Vi oppmodar både kvinner og menn om å søke.

Sjå meir om oss på www.frikirkja.net

15.-19. OKTOBER INVITERES
TIL gratis DUGNADSUKE OG
KORTKURS PÅ FREDTUN

SVERRE JØLSTAD- SIGMUND SANDAKER
info www.stavernfhs.no eller mobil 93426101

"KROPP OG ÅND- HÅND I HÅND."

Kunnskapsbedriften Nordtun HelseRehab søker

NESTLEDER

Ledelse - Administrasjon - Utvikling

Søknadsfrist: 17. september 2018

Les mer på: www.essensi.no/stillinger

YNGVE ANDERSEN

Vann til sorg og glede

Vitenskapen sier at dersom det er vann på en planet, så kan der oppstå liv. Jeg tror derimot at der Gud vil liv, der skaper han både vann og liv.

Det er noe med vann. Hvis det flommer ut i tørt landskap, så trives plutselig planter, dyr og mennesker. Vann gir vekstmuligheter og hvile fra tørst. Men jeg har også opplevd at vann kan skape nedbrytningsprosesser. Innestengt vann er ikke bra!

Jeg kom engang til et bedehus som var lite i bruk, og oppdaget at der stod det vann og flommet ut i tørt kjellerrom. Vinterfrosen hadde sprenget et vannrør, og dette ble oppdaget først flere måneder senere. Jeg kunne se og lukte at vann i et innestengt kjellerrom også gir liv, men dette livet var rett og slett sørgelig! Naturens nedbrytningsprosesser hadde trivdes. Her vokste mugg og sopp.

Det ble en kjedelig prosess med forsikringsselskap og styr, men vi har nå fått rensket rommet. Også det er skjedd ved hjelp av vann. Og det kjennes godt etterpå.

Noen nedbrytningsprosesser har vi ansvar å sette en stopper for. Det både i kjellerrom som her, og i vårt hjertes mørke rom. Jeg vet - Det kan oppleves kjedelig og utrivelig når slike prosesser kommer fram i lyset. Det kan oppleves styrete underveis. Men alltid veldig godt etterpå, når de er stoppet.

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhyttdelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Inge Auberg** har levert følgende bidrag

Gjenkjennbart

Dagens predikant prekte over Elia som satte seg under en gyvelbusk for å dø. Jeg hadde ikke sett en gyvelbusk før, og det hadde kanskje ikke predikanten heller. Men noe hadde han sett. Kanskje samme morgen langs en vegg, på kontoret sitt. Jeg hoppet litt til da han engasjert malte Elia for våre øyne, der han satt under «hybelbusken».

Inge Auberg utfordrer Elise Jore

FAKTA:

Navn: Tor Michal Kinn **Alder:** 46

Sivilstatus: Gift med Janne

Menighetstilhørighet: Vennesla Frikirke

Virke: Pastor/daglig leder

Nv pastor i Vennesla

Tor Michal Kinn (46) er pastor i Vennesla Frikirke, og ønsker at den enkelte skal få oppleve Jesus som en realitet i livet sitt.

- *Hva gleder du deg mest over i arbeidet?*

- Som både pastor og daglig leder har jeg en god kombinasjon av det administrative og det tros- og relasjonsbyggende menighetsarbeidet. Selv om det er tilfredsstillende å få gjort administrative oppgaver godt og effektivt, er det lite som slår tilbakemeldinger fra mennesker som er berørt av forkynnelsen og undervisningen. Da opplever jeg å få være en brikke i et viktig arbeid.

- *Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?*

- Hebr. 11,6b sier: «Den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.» Det forteller meg at Gud er en som gir, og at en naturlig følge av å søke ham, er at han vil stikke til meg noe godt. Dette verset sier egentlig at det faktisk at Gud er en giver, er en like grunnleggende sannhet som at Gud finnes.

- *Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?*

- Det minner oss om at vi er her av en grunn - vi har et oppdrag! Det er umulig å oppnå oppdraget uten å stå sammen. Det er på samme tid en påminnelse om å være der for andre, og en påminnelse om at andre er der for deg.

- *Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?*

- På dette stadiet i min jobb som daglig leder er jeg opptatt av å bygge en god infrastruktur for arbeidet i menigheten. Jeg ønsker å ha gjennomtenkte og gode rutiner og prosesser, slik at det vi egentlig skal drive med kan gjøres mest mulig effektivt. Som pastor er jeg opptatt av at Gud og hans ord skal bli en del av hverdagen vår, og at den enkelte skal oppleve Jesus som en realitet i livet sitt. Jeg ønsker at folk skal få lyst til å lese Bibelen, og få del i historiene som underbygger troen vår.

- *Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?*

- Jeg har blitt inspirert av evangelisten Johannes Amritzer, som har et kall til å

HVERDAGSKRISTEN Tor Michal Kinn er opptatt av å bygge en god infrastruktur for arbeidet i menigheten. (Foto: Geir Arne Johansen).

jobbe blant de unåde folkeslagene. Det er mange historier fra hans tjeneste som har styrket troen min opp gjennom årene. Jeg liker å høre taler og lese bøker av forskjellige mennesker, som forteller om sin vei med Gud. Jeg har likevel ikke ett klart forbilde, jeg plukker med meg tips og lærdom fra flere.

- *Hva liker du å gjøre på fritiden?*

- Jeg er en familiemann, og liker å være hjemme med kona og ungene. Fritiden består i stor grad av å være delaktig i familien AS. Når jeg har virkelig fri, liker jeg å se en serie på Netflix med kona. Jeg er ingen sportsmann, men liker å gå tur i samtaletempo.